

!!! ביקורת דיסק / אישי מתייה

יש מה לספר לילדים

רוקפור - העולם המופלא. 54 דק'. אנובה מיוזיק. הפצה: היי פידליטי • אין עוד דיסקים כאלה. באמת שאין

כיתוב תמונה

(צילום:)

של התבגרות, היה עליהם לחצות בזהירות את גיל ה-40, להיכוות ולהתחבר מחדש, ובעיקר לוותר על השפה האנגלית, כדי ליצור

ב-11 מסות, ב-54 דקות, בדיסק נפלא, רענן, תקיף, בהיר, עדכני, ישיר, חסר תקדים, שבה רוקפור ומקבעת את מעמדה האיתן ממילא, מנמקת ומחדדת מדוע היא בכירת הלהקות הישראליות במאה ה-21

האפלוליים, ונע לו, מהוררה, בין האני האישי לבין הישראלי הכללי. הוא מדווח על חיפוש פנימיים שמתקפים להם דרך

מבט מפוכח על שורשים, על ארץ, על אנשים, על רגשות, עלינו בעצם. הוא אנחנו. לגמרי אנחנו. הגיע הזמן להביט במראה.

את שיר הנושא, את "אין לך אלוהים", את "שבע דקות", את "מנת יתר", וגם את "סרט זר", אהבתי במיוחד. אבל כוחו של האלבום הזה הוא בנצחיותו. חכו כמה שנים ותבינו אותו יותר. הוא ההד המובהק של התקופה. עוד שנה שנתיים תביטו לאחור ותראו כמה העולם היה מופלא, כמה החיים היו משכרים, עד שהמלחמה הבאה מחקה הכל. •

תקליט ישראלי כליכך מושלם שזוהר באור יקרות מעל כל מה שנעשה פה.

ברוך בן יצחק (גיטרות ושירה), מרק לזר (בס ושירה), איסר טננבאום (תופים ושירה) ויקי גני (קלידים) מהווים את הבסיס ליצירה מתמשכת, רבת המצאות ועשירה בכלים (חצוצרה, צ'לו, טרמין, כינור, טרומבון וסקסופון טנור) עד כדי מיסוך. עד כדי בהייה. עד כדי התפעלות. עד כדי התמכרות. אבל המעטפת היא לא הכל, התוכן הוא העיקר. "העולם המופלא" מתנהל לו בשבילי הפרדסים העקורים, על מדרכות מסוממות, במועדונים

בגאון מול להיטים בוטחים, מפעימים והורסי קירות. ב-11 מסות, ב-54 דקות, בעברית נוקבת ומנוסחת בגובה העיניים, בדיסק נפלא, רענן, תקיף, בהיר, עדכני, ישיר, חסר תקדים, שבה רוקפור ומקבעת את מעמדה האיתן ממילא, מנמקת ומחדדת מדוע היא בכירת הלהקות הישראליות במאה ה-21. "העולם המופלא", שם

פסיכדלי שמסובב את עצמו לדעת. ביטלס וסיד בארט והצ'רצ'ילים ונירוונה והאוס אוף לאב, רשימה חלקית מאד, מוקרנים מאחור על המסך התודעתי. ההשפעות רבות, מגוונות, מפתיעות ומעפפעות ברגישות לכל כיוון שיש בו יופי ושמחת חיים. יצירות מורכבות בנות שש דקות ובלדות מלנכוליות מיוסרות ניצבות

בחיים שלכם יש רגעים ספורים שתנצרו באמת. של אהבה. ושל תשוקה. של יגון. ושל החמצה. של התמזגות. ושל פרידה. הנה, הרגישו אותם חונקים את גרוניכם. מזליפים זיעה קרה על גבכם. מרעידים את כפות הידיים. ומכווצים את הבטן בהישמע החדשות. בחיים שלכם יש מעט דיסקים שתאהבו באמת. שתחזרו ותשמעו במערכת, או ברדיו, או באיפוד, או בווקמן, או במה שזה לא יהיה. שתשמרו עליהם מכל משמר. שתדקלמו את כל המלים בכונה אמיתית. שתצרו להשמיע לילדים שלכם עוד לפני שיוולדו. האלבום החדש של רוקפור יכול להיות, בהחלט יכול להיות, יצירה כזאת. שלמה ועוטפת, מלהיבה ומחייבת נפשות. אין עוד דיסקים כאלה. באמת שאין.

בבב

גרוב שוקק של דיסקו. טפטופי טריפ-הופ ממסטלים. פופ סיקסטיז שמישי ועשיר בהרמוניות קוליות. גיטרות רוקנ'רול בוצעת את האוויר לשניים. ודיכאון אוורירי

!!! ביקורת קולנוע / ענת טורסקי

חכמים בלילה

"דייט לילי", במאי: שון לוי, עם טינה פיי וסטיב קארל, ארה"ב 2010, 88 דקות • סרט די אידיוטי, שהכוכבים שמשחקים בו הופכים אותו לשווה לצפייה

לנערת ליווי תוך כדי לעיסת מסטיק הפגנתית, ואז לוחשת לקארל "האמת שאין לי מסטיק" (אין לי הוכחות אבל אני בטוחה שזה אלתור שלה). רגעים כמו זה שבו סטיב קארל אומר "הייתי בוחר כך שוב" וקל להאמין לו.

בבב

החן של הכוכבים הוא מה שמתדלק את הסרט, ואפשר למצוא ב"דייט לילי" כמות מפתיעה של כוכבים: לא רק וולברג מופיע בתפקיד אורח משעשע אלא גם, בין השאר, טרג'י פי הנסון, ריי ליוטה, ג'יימס פרנקו, מילה קוניס, מארק רופאלו, קריסטין וויג ולייטון מיסטר. כולם מוכנים להבליח לרגע בתפקיד שולי, ולא ברור אם הם הגיעו לכבוד טינה פיי וסטיב קארל, או לכבוד שון לוי, שגם סרטי "לילה מוטרף במוזיאון" שלו כוללים אוסף כוכבים גדולים בתפקידים קטנים. בכל מקרה, "דייט לילי" הוא כמו ערב במסעדה בינונית עם זוג חברים מצחיקים ומקסימים, ולפעמים החברה משכיחה את התפאורה. •

(צילום: יח"צ)

אין נושא, אבל יש עלילה. "דייט לילי"

מנהלים עם המארכת במסעדה, עם שומר סף במועדון חשפנות או עם מארק וולברג וגל גדות, (שמשחקת מאהבת ישראלית בשם נתניה). מה שהופך את "דייט לילי" לסרט שווה צפייה הם רגעים כמו זה שבו טינה פיי מתחזה

הוונ? "דייט לילי" הוא סרט די אידיוטי. מה שסוחב אותו הם שני הכוכבים שלו - פיי וקארל, והכימיה ביניהם. אני בקושי זוכרת מי רדף אחריהם ולמה ואיך זה תרם להחזרת הניצוץ לנישואים שלהם. אבל קשה לשכוח את השיחות שהם

או האהבה, לא מעניינים. גם לא סיפור השחיתות והכופר שהם נקלעים בטעות למרכוז. בעלילת האקשן/מתח שלו וגם באמירה הבנאלית והלא מקורית שלו על חידוש הזוגיות (לא היה כבר סרט כזה עם סטיב מרטין וגולדי

השבוע הייתה לי עבודה קלה: על מה הסרט "דייט לילי"? על כלום. כלומר, אין לו נושא, עלילה דווקא יש לו. "דייט לילי" מתאר לילה יוצא דופן בחייהם השגרתיים של זוג נשוי. סטיב קארל וטינה פיי מגלמים בעל ואישה בני 40,

לפני שניגשתי לכתוב על "גרינברג", ניסיתי לסדר לעצמי את המחשבות. בראש העמוד הקלדתי את המשפט: "על מה הסרט?" ומיד הקלדתי את כל התשובות האפשריות שעלו בדעתי: אחריות, התבגרות והזדקנות, חלומות

החן של הכוכבים הוא מה שמתדלק את הסרט. "דייט לילי" הוא כמו ערב במסעדה בינונית עם זוג חברים מצחיקים ומקסימים, ולפעמים החברה משכיחה את התפאורה

עם שני ילדים, שתי קריירות ובית בפרברים. פעם בשבוע הם יוצאים למסעדה וסרט, אבל אפילו הדייט הקבוע הופך לשגרה מעיקה. כשערב אחד הם מחליטים לגנון ולצאת דווקא למסעדה טרנדית בניו יורק, טעות בויהוי מובילה ללילה מוטרף בעיר, שיסכן את חייהם וישמש כסשן מואץ של טיפול זוגי. אבל הנישואים של הגיבורים שלנו, או מה שהשגרה עושה לנישואים, או תחזוק הזוגיות

ומציאות. קיבעון ושינוי. פחד מהעבר ופחד מהעתיד. בשבוע שעבר עשיתי את אותו הדבר עם "אירון מן 2". "על מה הסרט?" בראש העמוד, ולמטה האפשרויות - אינדיבידואליזם. קפיטליזם. החלום האמריקני. קריסת החלום האמריקני. מורשת. אבות ובנים. לשחק עם לב של גבר. ואחרי שכל האופציות מופיעות על המסך, צריך לסדר אותן בהיררכיה, למיין ולסנן אותן, להחליט אילו מתוכן ישמשו כבסיס לביקורת.